

været på offentlig forsørgelse, i forhold til alle andre borgere. Jeg mener, det er meget væsentligt, at hvis vi har et socialt system, skal der være bred forståelse for det i det danske samfund, og jeg mener ikke, det vil skabe bred forståelse i det danske samfund, hvis man laver en positiv særbehandling af folk, der har gæld og har været på bistandshjælp. Der må man følge de regler, som også gælder for dem på lavtlønsområdet og alle andre steder.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Fru Højte Jensen nævner, at der er en masse eksempler på, at det ikke kan betale sig at arbejde, og de eksempler, som normalt bliver bragt frem, handler typisk om enlige mødre med børn, som i henhold til § 37 i den gældende bistandslov får nogle ekstra tilskud, og som ganske rigtigt, hvis de skal ud på arbejdsmarkedet i et meget lavtlønnet job, ikke kan tjene lige så meget.

Det kan man jo løse på flere måder. Man kunne f.eks. sørge for, at nogle af de tilskud, som findes til børn, også gjaldt for lavtlønsgrupperne. Det var én vej at gå.

Den vej, som fru Højte Jensen går, er, at hun bruger det til at danne myter om, at det for dem, der er på overførselsindkomst – og den gruppe, som fru Højte Jensen taler om, udgør kun 1 pct. af dem, der er på offentlig forsørgelse – generelt set ikke kan betale sig at komme i arbejde. Det er fuldstændig urimeligt.

Hvis man ser den aktiveringsbestræbelse og den halvering, der er lavet i støtten til de under 25-årige, har det så noget at gøre med, at det ikke kunne betale sig i forvejen? Overhovedet ikke. Så de eksempler, som fru Højte Jensen kan bringe frem, er ganske få, og de, som jeg kender til, handler stort set alle sammen om § 37-folk.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har lært noget nyt i dag, og det skal man jo aldrig sige ikke er godt. Jeg har lært, at en rettig-hed er, når andre bestemmer, hvad der er godt for én. Jeg spurgte, hvad aktiverede unge bistandsklienters rettigheder var, og det er, når andre bestemmer, at unge skal noget bestemt.

Jeg vil godt sige, at det må være en sætning, der får enhver retspolitikker til at rødme. Jeg synes, det er en interessant tolkning af rettigheder. Jeg vil bede om, at man prøver at oversætte det til andre områder. Det, at andre bestemmer,

hvad der er bedst for én, er herefter rettigheder. Jeg vil advare imod den måde at håndtere ret-tighedstænkningen på.

Jeg skal så konstatere, at når det gælder gældstyngede bistandsklienter, forbliver det den største gruppe, for hvem det ikke kan betale sig. Det er med garanti i den gruppe frem for nogen, at der er mange, der er fanget af gælds-byrder, men dér vil De Konservative, forstår jeg, ikke være med.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg forstår, at hr. Bruno Jerup fortsat synes, det er helt fint, at det for nogle mennesker, der er på overførselsindkomst, ikke kan betale sig at gå på arbejde og komme ud af det offentlige for-sørgelsessystem. Dér har vi så forskellige hold-ninger, men jeg vil gerne pege på, at når der er disse forskelle, uanset om det er en stor procent-del eller en lille procentdel, er det ikke rimeligt over for de mennesker, det her drejer sig om, at der ikke er en gulerod til at komme ud af syste-met og klare sig selv.

En af grundene er jo, at der er visse tilskud i det sociale system, som ikke er bruttoficeret, og det er det, der gør, at der kommer en forskyd-ning. Det ville være én af måderne: at kigge på, om det kunne løses. I øvrigt kan hr. Bruno Jerup eksempelvis læse økonomiministerens hørings-svar.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det har været en god proces, sagde hr. Jørn Pedersen som start på sit indlæg.

Da bistandsloven i sin tid trådte i kraft, var det efter mange års gedigen overvejelse om, hvordan man bedst lavede det underste sikker-hedsnet i vores samfund. Jeg synes, man mere retteligt kunne karakterisere det her som en underlig bagvendt proces. Jeg skal ikke udeluk-ke, at den alligevel kan ende lykkeligt, men at betegne det som en smuk proces synes jeg er svært.

Det, vi har manglet, er en rationel proces, der starter med analyserne. Hvad er det for proble-mer, dette samfund står over for? Hvad er det for politiske målsætninger, vi har i forbindelse med at løse dem, og hvad er de konkrete svar? Det synes jeg er en anbefalelsesværdig metode.